

Nezapomenutelné Vánoce

Na Vánoce se těší nejen malé děti, ale také i dospělí. Jsou to totiž svátky klidu, potkáváme se s rodinou, blízkými a navzájem si děláme radost. Avšak existují také situace, které nám během pár minut dokáží krásnou vánoční atmosféru změnit v nepříjemný zážitek. A o tom se můžeme přesvědčit v dnešním příběhu.

Bydlím s rodinou na vesnici, a protože je vesnice malá, všichni obyvatelé se tak nějak znají. Často jsem v televizi slyšela o špatných sousedských vztazích, které mnohdy vyvrcholily příjezdem policie. Naše rodina je asi výjimka, my s naší sousedkou máme krásný vztah. Sousedka už je starší paní, letos už oslavila 75. narozeniny. Znáám jí úplně od malička, často si se mnou hrála, hlídala mě a беру ji jako moji babičku. Vzpomínám hlavně na to, jak jsme k ní celá rodina na druhý svátek vánoční chodili na návštěvu a ona měla vždy připravený velký stůl s jídlem, s mnoha druhy cukroví a nemohla chybět také vánočka. Ačkoliv už jsme sousedce několikrát nabízeli, že bychom jí s něčím pomohli, upekli jí cukroví, ona odmítla a chtěla si dělat všechno sama.

Na Štědrý den sousedka, tak jako každý rok, smažila kapra. Nejprve nalila olej na pánvičku, zapnula sporák a čekala, než se olej pořádně rozežře. Mezitím jí zazvonil telefon. Volala jí její nejlepší kamarádka z dětství Jiřinka. O této paní mi sousedka hodně vyprávěla, prožily spolu celé dětství, a i v dospělosti se také často setkávaly. Bohužel čím jsou starší, tím jim zdravotní méně slouží a už nemají možnost se navštěvovat. Proto si každý rok na Vánoce volají a jejich hovor je vždy dlouhý. Když sousedka volala se svou kamarádkou, úplně zapomněla, že v kuchyni nechala zapnutý sporák s pánvičkou, na které byl olej. Po 20 minutách sousedka začala cítit divný smrad, který se rozléhal z kuchyně. Když přišla do kuchyně, viděla hořet olej na pánvičce. „Já stará bába zapomětlivá jsem zapomněla na olej. Co teď budu dělat? Musím to uhasit! Celá dědina si zase o tom bude měsíc šuškat a pomlouvat mě, jakou mám hlavu dřavou. Rychle naleji vodu na pánvičku, uhasím to a nikdo si ničeho nevšimne,“ říkala si.

Sousedka na pánvičku s hořícím olejem nalila vodu s domněním, že oheň uhasí, jenže se stal opak, došlo ke vzplanutí a oheň přeskočil i na utěrku, kterou měla sousedka hned vedle sporáku. Postupně se oheň začal šířit po celé kuchyni. Plameny zachvátily celou kuchyň, ale i přesto se sousedka snažila s požárem bojovat sama. Protože se ale pohybovala v zakouřeném prostoru, nadýchala se kouře a omdlela. Po deseti minutách si moje mamka všimla, jak se z okna paní sousedky valí dým, a zavolala na linku 150. Na místo okamžitě vyjely všechny složky integrovaného záchranného sboru. Po chvíli přijela první jednotka profesionálních hasičů společně s policií a záchranou službou a o chvíli později také dobrovolní hasiči z naší obce. Veliteli zásahu jsme řekli, že by se v hořícím prostoru mohla nacházet naše sousedka. Hasiči si nasadili dýchací masky a šli do domu. Nejdříve se hasiči snaží najít osoby a vyvést je ze zakouřeného prostoru a až poté se naplno vrhnou do hašení. Když hasiči prohledávali zakouřený dům, našli na zemi ležet naši sousedku, nasadili jí dýchací masku, vyvedli ji ze zakouřeného prostoru a předali ji záchranářům. Poté se hasiči naplno pustili do hašení. Požár uhasili za 10 minut a místo si převzala policie a vyšetřovatel.

Sousedka skončila na popáleninovém centru ve fakultní nemocnici v Ostravě, kde si ji nechali týden. Po propuštění jsme ji na nějaký čas nabídli bydlení u nás.

Tento příběh má hned několik ponaučení. První je nebát si říct o pomoc. Kdyby sousedka po rozšíření požáru hned zavolala na linku 150 a neřešila, že si celá vesnice o tom bude měsíc vyprávět, nemusela by se nadýchat škodlivého kouře a nemusela by mít popáleniny druhého stupně po celém těle.

Na tuto událost následně zareagovali místní dobrovolní hasiči a uspořádali pro své spoluobčany na hřišti preventivní akci, kde ukazovali, jak správně hasit různé typy požárů, kdy se používá pěnový hasicí přístroj, kdy vodní, práškový a tak podobně. Ukazovali také situaci se správným hašením hořícího oleje. Jak už z našeho příběhu vyplývá, olej se nesmí hasit vodou, jinak dojde ke vzplanutí. Nejprve bychom měli vypnout plyn, poté si vzít vlhkou utěrku a pomalu jí dát na pánvičku.

Tato akce se všem občanům líbila a doufejme, že díky ní se situace z dnešního příběhu už nebude opakovat.

Autorka: Martina Lindovská

SDH Nové Sedlice

kategorie: L 4

jméno a příjmení autora: Martina Lindovská

věk autora: 16

adresa bydliště: Hlavní 36, Nové Sedlice, 747 06

kontakt na zákonného zástupce (tel. číslo, e-mail): 605 307 599,

ladislava.lindovska@seznam.cz

název školy (SDH, dětské organizace apod.): SDH Nové Sedlice

třída: -

adresa školy (SDH, dětské organizace apod.): Hlavní 57, Nové Sedlice 747 06

kontaktní osoba (tel. číslo, e-mail): 603 742 368, jan.lindovsky2002@seznam.cz

Generální souhlas se zpracováním osobních údajů udělen: ANO x